

ВЕЧЕРЕНЪ ЗВЪНЪ

Въ полето затихва,
Безъ ехо замира,
Далечния вечеренъ звънъ,
Звезда се усмихва,
Съ лжчитѣ допира
Разсвѣтнали рани на сънь.

Видения сепва
(О, дни занѣмяли!)
Уханниятъ лѣхъ на ношѣта,
И тайно пришепва
На струни заспали
За бѣли далечни цвѣтя.

Въ тжга богомолно
Потъватъ полека
Долини и тихия сводъ,
Сърцето неволно
Затърсва пжтека
Къмъ своя изгубенъ животъ.